

zrušiti. Bylo-li zabavení potvrzeno, podrží platnost až do konečného rozhodnutí u věci hlavní (§ 489 tr. ř.). Do 8 dnů po potvrzení zabavení má pak státní zástupce, ač nestalo-li se tak již dříve, buď podati návrh na zavedení přípravného řízení, buď podati spis obžalovací, aneb vznéstí návrh na zavedení t. zv. objektivního řízení, jinak zabavení pomine a bude k žádosti strany zrušeno (§ 490 tr. ř.).

Zabavení (v trestním právu důchodkovém).

Zabavení v trestním právu důchodkovém jest určité opatření úřadu důchodkového, mocí kteréhož vzíti jest v úřední uschování ony předměty, které nesou stopy nějakého přestupku důchodkového, dále spisy, knihy, účty, nástroje, z nichž důvodně lze na nějaký přestupek důchodkový souditi.

I. Předmět zabavení.

Zabaveny mohou býti veškery předměty, jež jsou v nějakém spojení s určitým důchodkovým přestupkem; zvláštní předpisy platí:

1. O knihách živnostenských. Tu platí zásada, že živnostenské knihy, jichž prohlídka se nařizuje, ponechány mají býti zpravidla živnostníku v rukou; jen když je tu důvodné podezření, musí úřad důchodkový sám knihy živnostenské v uschování vzíti. Zabaví-li se knihy živnostenské, sluší je dle potřeby a nutnosti zcela nebo z části zapečetiti. Živnostník dotyčný oprávněn jest jak do knih, jež mu byly pod zapečetěním zanechány, tak i do knih úředně uschovaných u přítomnosti některého úředníka k tomu ustanoveného nahlédnouti a výtahy z nich si pořizovati. Dotyčný úředník může pečeť odstraniti, pokud živnostník žádá i o dovolení nahlédnouti v příslušná místa knih svých, avšak pečeť musí být po nahlédnutí opět vložena. Všichni úředníci v knihy živnostenské nahlížející, jakož i všichni úřadové a orgánové mají přísně nařízeno považovati za neporušitelné úřední tajemství obsah knih a zápisků, jež z knih čerpali (§§ 291—295 ř. cel. a monop.).

2. Listiny a spisy: I zde povýšeno za zásadu, že listiny a spisy nesmějí býti majiteli odňaty ani zadržovány, pokud toho účel řízení nevyhledává. V každém případě sluší je však vlastníku opět vydati a to neprodleně, jakmile již zadržování jich nutným není (§ 556 trest. z. důch.).

3. Jiné předměty: Předměty podléhající zkáze, nebo jichž uschování až do konce řízení způsobilo by značné výlohy, mají být vydány vlastníku, jestliže složí hodnotu v hotovosti nebo dá úplnou jistotu a nejde o zboží nebo předměty z obchodu vyloučené, jichž odebírání nebo používání bezpodmínečně zakázáno jest; ve všech ostatních případech však musí býti u úřadu, jenž je v uschování byl přijal, nebo u nejbližší místní vrchnosti prodány způsobem předepsaným pro prodej předmětů, jež v úředním uschování déle se nepodržují, a obnos za ně stržený se pak musí uschovati (§ 557 trest. z. důch.).

II. Řízení při zabavení.

Zabavené předměty musí býti, pokud toho jich vlastnost vyhledává, opatřeny úřední pečeti a pečeti té strany, jež byla zadržena nebo u níž nalezena byla zadržaná věc. Nedopouští-li povaha předmětu onoho zapečetění, sluší označiti jej jinakým patrným a neškodným způsobem a v popisu skutku to poznamenati. Není-li takovéto označení možným, popíše se předmět zevrubně dle podstatných znaků svých (§ 553 tr. z. důch.). O zabavení předmětu vydá se tomu, u koho nalezen byl, úřední

osvědčení, tak zv. boleta o zabavení, v níž vytknouti dlužno druh, počet, míru a váhu, znaky a vůbec zřetelné označení nebo popsání tohoto předmětu.

III. Příslušnost řádných soudů.

Ten, u koho nalezen byl nějaký předmět důchodkového přestupku, může žádati, aby věc odevzdána byla soudu a nárok naň vznesený, aby vyřízen byl řádným pořadem práva, jestliže spolu splněny byly tyto podmínky (na straně žadatelově):

1. nezakládá-li se nárok proti němu vznesený na nějakém právním udání, že on není ani pachatelem ani původcem, ani spoluvinníkem nebo podílníkem v dotyčném důchodkovém přestupku, ani neodnáší se příslušný nárok k ručení jeho za přestupek onen;

2. jestliže nedrží věci oné ve jménu nebo na prospěch původce, pachatele nebo spoluvinníka nebo podílníka v přestupku nebo osoby, jíž přináleží ručiti za přestupek důchodkový;

3. jestliže nabýváje věci nebo přejímaje věc šetřil náležitě při tom důchodkových předpisů v té příčině stávajících;

4. jestliže nepřevvedl na sebe nebo nepřijal v uschování věc v onom stavu, v němž byla pod úřední uzavírkou;

5. jestliže nebyla věc postižena přímo při výkonu nebo pokusu přestupku;

6. není-li živnostníkem takovým, proti němuž požaduje se věc pro skrácení důchodkové, jež spáchal nebo o něž se pokusil některý živnostenský pomocník, jednatel, zřízenec nebo čeledín jeho (§ 161 trestního zák. důch.).

IV. Vydání předmětů zabavených.

Vydání toto nastati má, byl-li obviněný pro nedostatek důkazů sprostěn neb osvobozen přestupku jemu za vinu kladeného nebo hodnotu jeho na hotovost složil nebo úplnou jistotu dal. Úřady poštovní byly ministerstvem obchodu zmocněny k tomu, aby vyhověly žádostem úřadů důchodkových, úřadů a orgánů dovolávajících se při tom § 552 trest. zák. důch. o zabavení oněch v cizozemsku podaných poštovních nákladů, na nichž důvodné podezření lpí, že obsahují podloudnické zboží, a aby náklady ty neotevřené doručiti daly dožadujícímu úřadu a vyrozuměly o tom adresáta s tím vyzváním, aby se obrátil na dotyčný úřad důchodkový stran vyřízení zásilky oné (vým. min. fin. ze dne 25. února 1890, č. 2885, halič. příloha k věst. č. 6 z r. 1890).

Zabití.

I. P o j e m.

I právo zakouské rozeznává podobně, jako obecné právo německé a novější zákonníky trestní mezi způsoby úmyslného usmrcení vraždu a zabití. Avšak rozlišující znak obou těchto způsobů jest jiný, než-li v obecném a moderním právu německém. Neboť kdežto v těchto právech (zejména v právu německém) oběma způsobům usmrcení společným jest úmysl usmrtiti, jest při zabití dle práva rakouského vyloučen přímý úmysl usmrtiti a vyhledává se jen nepřátelský úmysl, tedy nepřímý zlý úmysl ve smyslu § 1 tr. z. (nál. kas. dv. ze dne 16. prosince 1878 sb. č. 188 a j. v.). Kdo v tomto nepřátelském úmyslu proti jistému člověku jedná takovým způsobem, že z toho vzejde jeho smrt (tedy nikoli smrt některého jiného člověka, jako tomu jest při zločinu vraždy, viz článek